

Розрахункова книжка – належним чином зброшурована і прошнурована книжка, зареєстрована в органах податкової служби, яка містить номери розрахункових квитанцій, що видаються покупцям у випадках, коли не застосовуються РРО.

Література

1. Журавель, Г.П. Проблеми оцінки і обліку необоротних активів [Текст] / Г.П. Журавель, Ю.Г. Журавель // Розвиток бухгалтерського обліку, економічного аналізу та аудиту у XXI-му столітті : тези виступів Міжнар. наук.-практ. конф. [м. Житомир, 6-7 листоп. 2015 р.] / редкол.: О.В. Олійник, О.А. Лаговська, О.М. Петрук [та ін.]. – Житомир : Вид. О.О. Євенок, 2015. – С. 115-116.
2. Костюченко В. Облік будівельних контрактів за П(С)БО // Бухгалтерський облік і аудит. – 2000. – № 6. – С. 10–19.
3. Проблеми і перспективи розвитку аудиту в Україні [Текст]: монографія / М.С. Пушкар, Я.В. Мех, Р.Р. Кулик [та ін.]; за заг. ред. М.С. Пушкаря. – Тернопіль : Карт-бланш, 2012. – 220 с. – До 50-річчя ТНЕУ.

УДК 657.63

Ковтун А. О., студентка
Київський національний університет технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Зважаючи на суть поняття «основні засоби», які були розкриті в роботах вітчизняних науковців, можна зазначити, що основні засоби – це засоби виробництва, котрі перебувають у процесі виробництва і використовуються протягом декількох виробничих циклів, частинами переносять свою вартість на новий продукт [1].

Під час багатократного використання основних засобів в процесі виробництва їх початковий зовнішній вигляд протягом тривалого періоду

залишається незмінним. Детальна класифікація є одним з основних етапів організації обліку основних засобів.

Бухгалтерський фінансовий облік основних засобів забезпечує контроль за зберіганням основних засобів, виявлення зайвих та морально застарілих основних засобів, визначення результатів від ліквідації, а також збитків від списування не повністю амортизованих об'єктів основних засобів.

Рух основних засобів по господарським операціям з надходження, внутрішнього переміщення та амортизації, оформлюють типовими формами первинної облікової документації, затвердженими наказом Мінстату України від 29.12.95 р. № 352.

Відповідно до П(С)БО 7 облік основних засобів, що використовується у виробничій діяльності підприємств, проводиться за сумою витрат продовж всіх етапів пов'язаних з використанням і обслуговуванням основних засобів [3].

Аналітичний облік основних засобів проводиться по кожному з інвентарних об'єктів за допомогою інвентарних карток обліку основних засобів. Інвентарна картка складається з даних про технічні особливості об'єкта, норми амортизаційних відрахувань та ін. Кожен інвентарний об'єкт має свій інвентарний номер, який зазначається за цим об'єктом на весь період його використання на даному підприємстві.

Для обліку основних засобів призначено активний рахунок 10 "Основні засоби". Засоби, що обліковуються на даному рахунку, складають майно підприємства та відображаються в балансі як необоротні активи. Не відносяться до основних засобів та не підлягають відображенню на рахунку 10 "Основні засоби" предмети термін використання яких складає менше одного року. Необхідною умовою правильного обліку основних засобів є єдиний принцип їх оцінки [2]. У бухгалтерському обліку підприємств вартість, за якою відображаються основні засоби, розподіляється на балансову, ліквідаційну, первісну, залишкову, справедливую та відновлювальну.

Згідно з п. 7 П(С)БО 7, придбані чи створені основні засоби зараховуються на баланс підприємства чи установи за первісною вартістю.

Ліквідаційна вартість визначається як чиста сума, яку підприємство розраховує отримати за об'єкт основних засобів в кінці періоду використання, що передбачений, за вирахуванням очікуваних витрат на ліквідацію цього об'єкту.

Залишкова вартість основних засобів є вартістю, за якою вони відображаються у валюті балансу підприємства.

Під справедливою вартістю зазначається сума, за якою може бути здійснено обмін активу в результаті операції між проінформованими, зацікавленими і незалежними сторонами.

Відновлювальна вартість – це первісна вартість, змінена після переоцінки, що здійснюється у випадках індексації первісної вартості основних засобів відповідно до чинного законодавства, а також при дообробці, частковій ліквідації відповідних об'єктів та модернізації.

Переоцінка основних засобів установ здійснюється тимчасовою комісією з переоцінки, що призначається наказом керівника установи. За результатами переоцінки комісією складається акт про зміну вартості основних засобів, який затверджується керівником установи.

Література

1. Гуля В.С. Особливості здійснення внутрішнього контролю використання основних засобів на підприємстві / В.С. Гуля // Вісник студентського наукового товариства «Ватра». – 2015. – Випуск 22 – С. 91-102.

2. Іщенко Я.П. Оцінка основних засобів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.vobu.com.ua/ukr/crib_categories/question/65

3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>